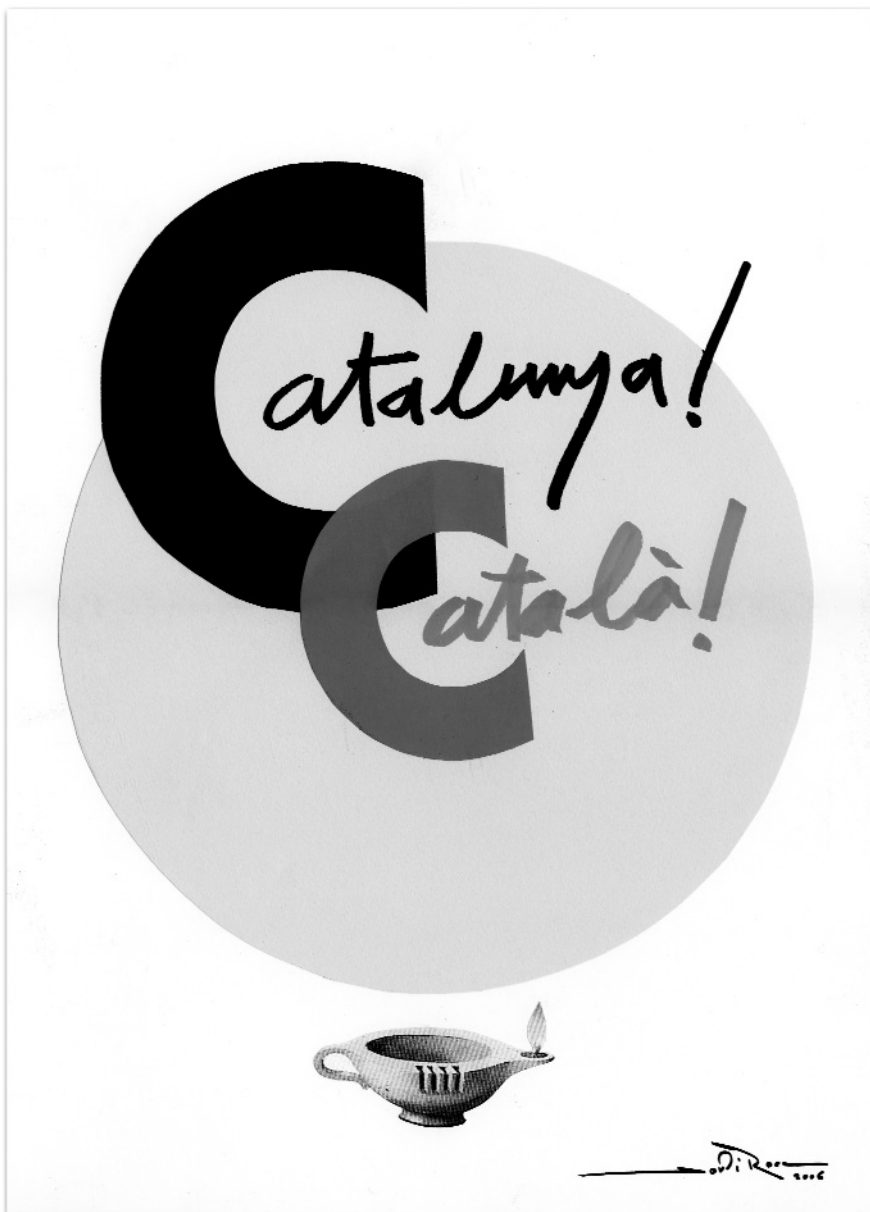

LLETRES

El català en perill

Jordi Roca i Tubau

Els de la nostra generació, sense que gairebé ens n'hàgim adonat, hem passat d'una eufòria continguda per la restitució de la Generalitat, a una latent preocupació per la pervivència del català davant les

orquestrades provocacions portades a terme per aquells que volen que el castellà prevalgui per sobre del català. Atacs que no tenen altra finalitat que mostrar-nos quin seria el futur de la nostra llengua si no es prenen mesures de protecció contra semblants ultratges. Mesures que contrarestin el front que els integristes del castellà mantenen obert, sense treva dintre i fora del nostre territori, malgrat que el català sigui idioma oficial. Mesures encaminades a reafirmar la voluntat dels catalans vers el seu idioma. Mesures per a desemmascarar tot allò que sense escrúpols, tergiversa la normalitat de l'ús de la llengua pròpia i, a l'ensem, dificulta l'ensenyament lingüístic tant dintre com fora de les escoles.

És mentida que el castellà corri perill si el català segueix avançant en tots els nivells de la societat. I si a questa actitud provocativa i antinatural hi afegim el flux d'immigració latinoamericana, que pel fet de parlar castellà són els mínims els que fan l'esforç d'aprendre el català, caldrà molt més que protecció per a mantenir la flama de la llengua activa davant els que encara creuen que el dret de conquesta no té data de caducitat. Quan tan reiteradament denunciem que el castellà està en perill, sé a quin perill és referències donat que aquest idioma el parlen més de 300 milions de persones i el català, a tot estirar, 10 milions. No perdem de vista que si en un moment donat aquests deu milions de catalans parlants féssim sentir la nostra veu, res tindrien a fer aquells que, tot prenent fer taula rasa de la nostra parla volen que Catalunya deixi de ser el que històricament és per, d'aquesta manera, evitar que cap moviment independentista prosperi.

Davant aquesta realitat caldrà quelcom més que la defensa de la nostra llengua per a resguardar-la dels sistemàtics atacs a la nostra catalanitat. Caldrà, novament, iniciar accions que, emparades amb el dret que ens assisteix, pressionin el nostre Govern perquè la normalització sigui irreversible en tots els àmbits del País. Dit això, crec que l'acció ha d'estar portada a terme -avui més que mai-, per la societat civil el més àmplia i plural possible. Societat que amb la seva inequívoca actitud mostri, una vegada més, la voluntat de no fer un pas enrere en res del que amb tant d'esforç tants i tants catalans ens jugarem la vida per restituir la malmesa identitat. I és que la nostra llengua, com a bé de la humanitat, cap poder polític la pot eliminar.

I si com, malauradament, afirma l'UNESCO més d'un 60% de les llengües que actualment es parlen al món desapareixeran durant el nostre segle, cal que ens preparem a defensar la nostra amb totes les armes culturals i socials a l'abast i tot i que, de moment, el català no estigui en perill d'extinció davant l'imprevisible futur cal que, ara que encara hi som a temps, vetllem per la seva pervivència tant a dintre com a fora de les nostres "fronteres". Mil anys d'història avalen la seva pervivència, malgrat ser una Nació sense estat. Altrament seria anar a contracorrent, o el que és pitjor, fer un salt enrere en l'estadi on es dirimeix, en alta competició, la cursa per la pervivència de bona part dels pobles del món. Per tant, cap treva davant els que creuen que les llengües minoritàries són pura arqueologia. Res d'això! Res tota vegada que com a poble, democràticament ens assisteix el nostre propi dret. Res d'això perquè no volem que al nostre idioma li passi el que els està passant a tants i tants altres idiomes del món que, en perdre's, desapareixen els costums i les cultures més ancestrals.

Si bé es pot dir que al llarg del segle la vida i la mort de les llengües ha estat una constant i que d'una llengua se n'han derivat altres -aquest és el cas del llatí, gresol de bona part dels idiomes d'Europa-, el que avui més preocupa és veure com se'n ressent la pròpia idiosincràcia des del primer moment de la implantació d'altres llengües. Aquest és el cas que ens afecta si el castellà arribes a imposar-se a Catalunya.

Avui i ara es parla molt de la contaminació, a tots nivells, com un dels grans perills que amenacen l'estabilitat del planeta. Però de la contaminació lingüística, que exerceixen els idiomes, introduïts pels poders fàctics, ningú no en parla, contaminació que actuant com una quinta columna, imposa a la societat modes i normes de conducta que, escampant-se com taca d'oli, van dilapidant, sense miraments, tot allò que és aliè a la seva letal expansió.

Davant d'aquest panorama, em declaro compromès amb la causa de la llengua per mantenir-la al lloc que li correspon. No vull que els catalans esdevinguem ciutadans expatriats en la nostra pròpia terra. Mes, abans que això no passi -que no ha de passar-, ens cal lluitar en tots els fronts, altrament deixariem de ser qui som, fills de les nissagues que des de Salses a Guadamar, sota un mateix cel parlem una mateixa llengua i sota una mateixa senyera naixem, vivim i morim lluitant per una sola causa: la pervivència dels nostres mots sobre la terra. La nostra terra! ●

FINQUES CARNER

Agent de la propietat Immobiliària

Sant Antoni Mº Claret, 18 - SABADELL
Tels. 93 725 47 66 - 93 725 49 76

RESTAURANT
cuina de mercat

Pintor Borrassà, 43-47 • 08205 SABADELL
Tels. 93 727 70 42 - 93 726 27 91

J A U M E C O D I N A I P O N T
ADMINISTRADOR DE FINQUES

Concepció, 25, 1r. - 08202 SABADELL
Tels. 93 726 03 45 - 93 727 33 01